

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianaee, 1661

De Judiciis. Titvlvs Primvs.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62953](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62953)

CLEMENTINARVM

LIBER SECVNDVS DE JVDICIIIS.

TITVLVS PRIMVS. CAPIT. I.

Constitutio Bonifacii, que habet, quod citationes etiam extra dies solennes publice facte demandato Papa, in audientia literarum Apostolicarum, vel papali palatio, affixe januis ecclesie loci, in quo Papa cum curia sua degit, ardeant citatum, ac si ad eum personaliter devenissent: restringitur ad eos, qui impediunt, ne ad eos posse citatio pervenire, vel eorum domicilium tute non potest adiri. Ioannes Andreas.

Clemens V. In Concilio Viennensi. *Adm*
Vdm a Bonifacius Papa VIII. predecessor noster constituit, ut citationes auctoritate Apostolica de personis quibuscunque, ac etiam undecunque ad instar edictorum in albo pratoris propositorum, etiam extra dies solennes, in quibus Romani Pontifices procedunt facere generales, ipso Papa specialiter & expressim id mandante facte, in Apostolicarum audientia publica literarum, vel in papali palatio, publice per notarium majorem ecclesie loci, in quo Romanus Pontifex cum sua curia residebit, januis affigende, sic valeant ac sententia citatos post lapsum terminum huiusmodi considerata distantia locorum) citationibus ipsis appropinquare competentes, ac si ad eos personaliter devenissent. Quia vero statutum ipsum rationabiliter editum, propter multitudine temporis tunc instantis, nonnullis rigorosum videtur: Nos rigorem ipsum, moderamine temperantes, idem statutum, & prefatum modum citandi restringimus ad illos tantum, & in illis locis volumus sibi vendicare, qui faciunt, impediunt, vel procurant per se vel per alios quoquo modo, ne ad eos citatio pervenire: vel quorum domicilia sive loca non possunt aut libere adiri. Porro ei, quod citatioes absentium, tam diebus solennibus, quam aliis diebus: Romana diversis ex causis interdum facte committitur, per presentem constitutionem seu modificationem, in nullo volumus derogari.

CAP. II.
Itaque etiam pendentiis beneficiis, decimarum, maneriarum, & usurarum, & ipsas tangentibus, procedi potest per litteras & de plano, absque iudiciorum strepitu & figura. Ioannes Andreas.

Idem.
Dispensatio prorogationem litium (quam interdum et sub illi ordinis iudicarii observatione cautionem dicitur experientia provenire) restringere in sub-

1. Mandata citandi per edictum in forma huius Clement. locum habent in fide Papa, ut not. hie Zahardla. cum videro. h altero. c. In quodam manuscripto ista: Ecclesia Rom. diversis ex causis processu interdum, &c.

scripsit casibus cupientes: Statuimus, ut in causis super electionibus, postulationibus, vel provisionibus, aut super dignitatibus, personatibus, officiis, canonicatibus, vel prebendis, seu quibusvis beneficiis ecclesiasticis, aut super decimis, ad quarum etiam praestationem possunt, qui tenentur ad eas, praemoniti censura ecclesiastica coerceri, nec non super matrimonii vel aliorum, & eas quoquo modo tangentibus ventilandis, procedi valeat de cetero simpliciter & de plano, ac sine strepitu iudicii & figura: Volentes non solum ad futura negotia, sed ad presentia, & adhuc etiam per appellationem pendente hoc extendi.

DE FORO COMPETENTI TITVLVS II. CAP. I.

Concedit concilium certo casu Episcopi expulsi a suis sedibus, quod in locis aliarum diocesium, servata forma, quam limitat possessio procedere contra expulsores, consiliarios, & fautores, & inter sedentes ius dicere. Ioannes Andreas.

Clemens V. In Concilio Viennensi.
Vamvis factis canonibus sit generaliter interdictum, ne quis Episcopus jurisdictionem in diocesi exerceat aliena: nos tamen Episcopis, qui a suis sedibus protevia impiorum expulsi non audent propter metum persequentium in suis civitatibus vel diocesis, aut earum parte aliqua residere, nec jurisdictionem ad se spectantem per se vel per alium inibi exercere: ne iniuria in eorum expulsiione ipsorum irrogata ecclesis hoc preterit remaneat impunita, duximus indulgendum, ut in diocesis alienis, in civitatibus videlicet, vel locis in quibus suis ecclesiasticis vicinioribus, in quibus poterunt securi morari, & jurisdictionem suam libere exercere possint, contra suos expulsores, & eorum in hac parte consiliarios & fautores (dummodo civitates, vel loca huiusmodi eisdem expulsores, consiliarios, & fautores sint secuta, & ipsi personaliter vel ad domum, si hoc tute fieri valeat: alioquin publice in ecclesia cathedrali loci vel domicilii eorumdem citati fuerint) libere procedere, prout iustitia sua debet.